

РЕШЕНИЕ

№ 42522

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7697** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за МВР. Образувано е по касационна жалба на А. Л. Г., чрез адв. К. М., срещу решение № 2351 от 28.06.25г., постановено по НАХД № 3581/25г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти с-в, с което се потвърждава заповед № 22633-146/20.02.2025 г., съставена от полицейски служител при 02 РУ-СДВР, с която на А. Л. Г. е наложена принудителна административна мярка – „задържане за срок до 24 часа“, на основание чл.72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В касационната жалба са наведени твърдения за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди, че СРС неправилно не е приложил. разпоредбите на чл.171, т.1, буква „б“ от ЗДвП, чл.3а, т.2 и чл.6, ал.9 от Наредба №1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/ или употребата на наркотични вещества или техни аналози, които са относими към настоящия казус, при доказаното обстоятелство, че жалбоподателят е дал биологични проби за изследване в медицинско заведение, защото не е приел резултата от теста с техническо средство. Счита, че е незаконосъобразно и нецелесъобразно, след даването на сравнителни образци за изследване, да се ограничи правото на свободно придвижване. Излага доводи, че задържането под стража, в конкретния случай се явява безцелно, без конкретна цел. В условията на евентуалност, моли съда да отмени обжалваното решение и да върне делото на друг състав за провеждане на съдебно следствие и събиране на

доказателства.

Ответникът оспорва жалбата, в молба от 21.11.2025 г. Счита, че оспорената заповед е законосъобразна. Не е налице нарушение на чл. 5 ЕКЗПЧОС.

Прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че спрямо А. Л. Г. е била издадена заповед за задържане, с № 2263з-146/20.02.2025 г., съставена от полицейски служител при 02 РУ-СДВР, с правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Жалбоподателят бил запознат с правата си по чл. 63, ал. 3 и ал. 4 и чл. 64 ЗМВР, получил е копие на заповедта и подписал декларация, представляваща Приложение № 1 към чл. 15, ал. 2 от Инструкция № 8121з-78/24.01.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудване на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР.

Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал.1, т. 1 ЗМВР и е посочено конкретното основание – „водач на МПС под въздействието на НВ или техни аналози – кокаин“.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 ЗМВР. Издадена е в предвидената от закона – чл. 74, ал. 1 ЗМВР, форма и има изискуемото по чл. 74, ал. 2 ЗМВР съдържание. Спазени са правата на жалбоподателя на защита – имал е възможност да ангажира адвокат, но изрично е отказал.

СРС е приел, че заповедта е законосъобразна от гл.т. на спазване на материално-правните норми. Не е налице нарушение на чл. 5 ЕКЗПОЧ. Не е налице непропорционалност. Заповедта е издадена съобразно целите, предвидени в ЗМВР.

Настоящият състав изцяло споделя мотивите на СРС, поради което и препраща към тях.

В касационното производство бе представено постановление от 19.9.2025 г., по пр.пр. № 3344/2025 г. на СРП, от което е видно, че е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК. В хода на разследването са разпитани свидетели, извършен е оглед на местопроизшествието, изготвени са експертизи, вкл. и е изискано биологични проби от А. Л. Г.. От заключението по СХЕ е прието за установено, че не се установява наличие на алкохол и наркотични вещества, а от пробата на урина не се установява наличие на алкохол. Установява се наличие на НВ-кокаин в урината и негови метаболити. Прието е, че деянието не е съставомерно по чл. 343б, ал. 3 НК.

От мотивите на постановлението се установява също така, че на 20.2.2025 г., около 1,15 ч. жалбоподателят е бил спрян за проверка и изпробван за употреба на алкохол, като резултатът е бил отрицателен. При тестване за употреба на наркотични вещества резултатът е бил

положителен – за кокаин.

Г. пожелал да даде кръв за изследване и бил съпроводен до ВМА, където дал биологични проби от кръв и урина, пред медицинско лице. Изготвена е съдебно химикотоксикологична експертиза от ВМА - № И-6886/11.7.2025 г., видно от която в пробата от кръв не са открити наличие на алкохол /етанол/ и наркотични /упойващи вещества.

Процесната заповед за задържане, издадена на 20.2.2025 г., в 1.29 ч. следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Тя е издадена поради това, че са налице „достатъчно данни за извършено престъпление – водач на МПС под въздействието на НВ и техни аналози – кокаин“.

Същевременно, видно от новопредставените в касационното производство писмени доказателства се установява, че не може да се направи извод в тази насока, поради което заповедта е издадена в противоречие със сочената за приложима материалноправна норма.

По разноските. Касаторът не е поискал присъждане на такива, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, АПК, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № № 2351 от 28.06.25г., постановено по НАХД № 3581/25г., по описа на СРС, НО, 11-ти с-в като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ заповед № 2263з-146/20.02.2025 г., съставена от полицейски служител при 02 РУ-СДВР. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.